

ח' טבת תשפ"ה
08 ינואר 2025

פסק דין בערעורה של [...], ת.ז. [...]

שופטים: פרופ"א מרים ארז (אם בית הדין), פרופ' אנדרו לוי, מר דניאל אוחנה.
יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.
המערער: גב' [...], ב"כ עו"ד אילן בומבך ועו"ד אשר אדרי.
המשיבה: פרופ"ח יסכה גולדפלד (התובעת המשמעתית), ב"כ עו"ד שחר הופמן.

1. בתאריך 16.3.2023 ניתנה הכרעת הדין בעניינה של הסטודנטית [...], ת.ז. [...] (להלן: "המעררת" או "הסטודנטית"), בה הורשעה פה-אחד בעבירות המשמעת שיוחסו לה בכתב הקבלנה, לפי סעיפים 4.1.1 ו-4.1.2 לתקנון, בגין כניסה לתכני הקורס במודל במהלך בחינה פרונטלית (מועד א' סמסטר אביב תשפ"ב בקורס חשבון דיפרנציאלי ואינטגרלי מ' 104022).
 2. בתאריך 24.7.2023 ניתן גזר הדין המשמעתני בעניינה של המעררת. בית הדין קמא החליט ברוב קולות להשית על המעררת את העונשים הבאים:
 - א. **ציון 0 בקורס חשבון דיפרנציאלי ואינטגרלי מ' 104022** (לפי סעיף 12.4 לתקנון).
 - ב. **100 שעות עבודה לתועלת הציבור בטכניון, שיושלמו עד לתאריך 30.3.2024** (לפי סעיף 12.10 לתקנון).
 - ג. **הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון לשנתיים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיף 4.1.1 או 4.1.2 לתקנון** (לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון).
- יוער, כי דעת המיעוט סברה כי נוכח אי לקיחת האחריות מטעם הסטודנטית יש להחמיר בעונשה, ולהשית עליה חלף שעות עבודה לתועלת הציבור, הרחקה בפועל לסמסטר וחובה של לקיחת נק"ז נוסף (חשבון אינפיניטסימלי).
3. בתאריך 8.8.2023 הגישה המעררת ערעור, הן על הרשעתה והן על חומרת העונש (להלן: "הערעור"). בתאריך 14.9.2023 הגישה המשיבה (התובעת המשמעתית) את תגובתה לערעור (להלן: "התגובה"). ובתאריך 29.10.2023 הגישה המעררת תשובה לתגובה.
 4. הדיון בבית הדין לערעורים התקיים בתאריך 10.3.2024 בנוכחות הצדדים.
 5. בתאריך 26.5.2024 ניתנה החלטת ביניים בעניין חוות דעת מומחים, לפיה "לפנים משורת הדין, בית הדין לערעורים החליט לקבל **באופן חלקי** את חוות הדעת מטעם ההגנה" (סעיף 4 להחלטת הביניים, ההדגשה במקור). מדובר על חוות דעת מומחה מטעם ההגנה – "ד"ר איתן קונדרטובסקי, יועץ אבטחת המידע ואלגוריתמיקה", אשר נשלחה ע"י ההגנה לבית הדין קמא ללא היתר, בקובץ וורד, ללא חתימה, בתאריך 28.5.2023 בשעה 12:51 (להלן לשם הנוחות נכנה אותה: "חוות הדעת מטעם המעררת"). בית הדין לערעורים התיר לתביעה להגיש חוות דעת נגדית של מומחה מטעמה, אשר תתייחס להיתכנות של התקיימות תופעת ה-"starvation" במערכת המודל, ולנקודות נוספות בחוות הדעת מטעם ההגנה הקשורות

- למערכת המודל (סעיף 5 להחלטת הביניים). חוות דעת המומחה מטעם התביעה הוגשה ביום 29.7.2024 (להלן לשם הנוחות נכנה אותה: "**חוות הדעת מטעם המשיבה**").
6. בתאריך 5.8.2024 הגישה המערערת בקשה "לקבוע דיון בו תינתן לצדדים האפשרות לחקור את המומחים, ולחלופין, להחזיר את השלמת הדיון בתיק לבית דין קמא, על מנת לקיים את חקירת המומחים (סעיף 6 לבקשה).
7. קראנו בעיון את כתבי הטענות של הצדדים, לרבות הנספחים שצורפו להם, הקשבנו בקשב רב ובאריכות לטענותיהם בדיון, ועיינו בחוות הדעת מטעם מומחי שני הצדדים.
8. הערעור נשען על מספר אדנים: (א) ההרשעה התבססה על ראייה נסיבתית בלבד (ב) לא ניתנה לסטודנטית הזכות להיות מיוצגת ע"י עו"ד (ג) בית הדין סירב לקבל את בדיקת הפוליגרף מטעם הסטודנטית (ד) בית הדין סרב לקבל חוות דעת מומחה מטעם הסטודנטית. משכך, לטענת המערערת, ההליך הינו רווי פגמים ויש לזכותה. לחלופין בלבד, יש להתערב בגזר הדין ולהקל בעונשה, שכן בית הדין קמא לא נתן משקל לסבל שחוותה המערערת וכן לא הביא בחשבון את פועלה למען הזולת.
9. ראשית, ייאמר מיד כי פסק דינו של בית הדין קמא מפורט ומנומק כדבעי. כלל הטענות שהועלו בערעור נדונו באריכות ע"י בית הדין קמא ונדחו על ידו. כידוע, ההלכה המשפטית קובעת, כי אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, בפרט כשהם מבוססים על התרשמותה הבלתי אמצעית של הערכאה הדיונית מן העדים שהופיעו בפניה.
10. בנוגע לזכות הייצוג, נטען בערעור כי המערערת קיבלה רשות ייצוג רק לאחר הכרעת הדין. טענה זו אינה נכונה והיא טענה מטעה. למעלה מחודשיים לפני הכרעת הדין, בתאריך 5.1.2023, לאחר שהתביעה הגישה את התייחסותה בכתב לבדיקת הפוליגרף שהסטודנטית הגישה, בית הדין התיר לסטודנטית להסתייע בייעוץ משפטי, על מנת להגיש התייחסות מטעמה לטענות התביעה. בתאריך 12.1.2023 הגישה הסטודנטית את התייחסותה, באמצעות משרד עו"ד אילן בומברג ושות'. כפי שנכתב בהכרעת הדין, "**תשובת ההגנה התייחסה באופן נרחב למהלך הדיון כולו ולכלל טענות ההגנה**, ולא רק לבדיקת הפוליגרף כפי שבית הדין התיר. למעשה ההגנה חזרה באריכות על הטענות שהשמיעה בדיון" (סעיף 44 להכרעת הדין, ההדגשה הוספה). נוסף על כך, למרות שהסטודנטית לא הגישה לבית הדין בקשה, ולמרות שעל פי הקריטריונים שנקבעו בתקנון המשמעת היא אינה זכאית לייצוג, בית הדין ביוזמתו, באופן חריג ולפנים משורת הדין, התיר לה להיות מיוצגת גם בהמשך ההליך. כפי שנכתב בהכרעת הדין, "בית הדין אפשר להגנה להציג באריכות ובפירוט את טענותיה, שהתפרסו על מספר גדול של נקודות, ואפשר למספר גדול של עדי אופי להציג את תמיכתם בקו ההגנה. בית הדין אפשר לסטודנטית למצות את כל הטענות להגנתה, בעל פה ובכתב, במהלך הדיון ולאחריו" (סעיף 57 להכרעת הדין), כך שאין כל ממש בטענה זו.
11. גם בשאלת קבילותה ומשקלה של בדיקת הפוליגרף שהציגה הסטודנטית, דן בית הדין קמא באריכות ובפירוט, ואנו מקבלים את עמדתו בעניין זה במלואה.
12. לעניין חוות הדעת מטעם המערערת: כאמור בסעיף 5 לעיל, לפנים משורת הדין החלטנו לקבל באופן חלקי את חוות הדעת, וזאת למרות פגמים מהותיים בה. להלן נתייחס לאותם חלקים רלוונטיים, אשר אליהם גם התייחסה חוות הדעת הנגדית מטעם המשיבה – תופעת ה"הרעבה", ותיעוד שגוי של כניסות למערכת שלא התקיימו, או נרשמו בשעה אחרת משעת הכניסה האמיתית.

13. בחוות הדעת מטעם המערערת הוצגה תופעת ההרעבה כך, שכאשר מספר משימות מחכות לביצוע ע"י המערכת ייתכן מצב בו אחת המשימות מחכה זמן רב בתור עד לביצועה, בזמן שאחרות מבוצעות. באופן זה, מרגע הבקשה לביצוע ועד הביצוע בפועל יכול לקחת זמן רב. לטענת המערערת אירוע כזה יכול לקרות במערכת המודל. כך יכול להיווצר מצב בו כניסה למערכת לפני הבחינה, תועדה למעשה רק לאחר זמן רב – במהלך הבחינה עצמה – וזהו ההסבר לכך שתועדה כניסה למערכת בזמן הבחינה. כלומר, הבקשה לתיעוד האירוע ב- "log" (תיעוד בטקסט של כלל הפעולות במערכת), המתינה זמן רב עד לתיעוד בפועל, ולכן ייתכן שחתימת הזמן של התיעוד הייתה מאוחרת יותר מהאירוע עצמו.
14. המשיבה הגישה חוות דעת של מומחה מטעמה, המתמחה במערכות מודל: עוסק בפיתוח ותחזוקה של מערכות מודל מזה 15 שנים, מומחה בביצוע בדיקות עומסים במערכות מודל והתאמתן לעומסים גדולים. המומחה הבהיר כי למרות שהוא מתמחה באספקת שירותים עבור מערכות מודל, הטכניון אינו לקוח שלו.
15. המומחה ציין, כי קיים סט חוקים ברור ועקבי לאופן בו נרשמות הפעולות (מודפסות) ב-LOG של מערכת המודל. חוקים אלה מוגדרים בין השאר בקישור אשר צורף לסעיף 1 בחוות הדעת.
16. המומחה הבהיר, כי ביצוע תהליכים במודל הינו לרוב מספר שניות. עם זאת, גם כאשר יש עיכוב בתיעוד של אירוע במערכת המידע (ובהתאם ב-LOG), האירוע יישמר לפי זמן הכניסה האמיתי שלו. במילים אחרות, חותמת הזמן תהיה לפי מועד התרחשות האירוע במקור. "גם כאשר המערכת נמצאת בעומס, לא נפגע המידע הקשור לזמן התרחשות האירוע/ פעולה, בעת השמירה ב- "data base" (סעיף 5 לחו"ד המשיבה). גם אם ייתכן עיכוב של שניות בודדות מרגע הכניסה של אירוע חדש ועד לקבלת חותמת זמן הנשמרת במערכת, המידע אשר יישמר לבסוף במאגר המידע, ויודפס ל-LOG, ישקף את זמן הכניסה של האירוע החדש למערכת. משכך, לא ייתכן עיכוב של שעותיים בתיעוד אירוע חדש.
17. זאת ועוד, "אם יהיה עיכוב לאורך זמן ממושך ממה שמוגדר, בקשת המשתמש תופסק ולא יבוצע רישום במנגנון ה-LOG של המודל על הפעולה. בכל מקרה, אם הפעולה תתרחש, התיעוד יהיה של זמן סיום התרחשות הפעולה" (סעיף 17 לחו"ד המשיבה).
18. ביחס לאירוע מושא הקובלנה, המומחה מטעם המשיבה הסיק כי המודל תיעד בזמן אמת את הפעולות שבוצעו ברגע שבוצעו.
19. לאחר שבחנו את חוות הדעת מטעם הצדדים, לא מצאנו מקום להחזיר את הדיון להשלמת חקירות בבית הדין קמא, או לזמן את המומחים לחקירות בפנינו. התשכענו מעבר לכל ספק סביר, כי תופעת ההרעבה אינה אפשרית באף אחת מגרסאות המודל בטכניון, שכן כולן עובדות על פי אותו פרוטוקול שמירת מידע והדפסה ל-LOG.
20. לא למותר לציין, והדברים פורטו אף הם בהכרעת הדין של בית הדין קמא, כי במבחנים רבים אחרים באותה תקופה נתפסו עשרות סטודנטים שנכנסו למודל במהלך בחינות, ורבים מהם הודו.
21. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאנו סיבה להתערב בהרשעתה של המערערת.
22. ביחס לגזר הדין, ההלכה המשפטית קובעת, שלא בנקל תתערב ערכאת ערעור בגזר דין של הערכאה מתחתיה. היא תעשה כן רק במקרים חריגים, בהם נמצאה טעות היורדת לשורשו של עניין, או כאשר העונש שגזרה הערכאה קמא סוטה באופן קיצוני ממתחם הענישה הסביר.
23. פסק הדין של בית הדין קמא (הן הכרעת הדין והן גזר הדין) מפורט ומנומק היטב. בית הדין קמא שקל את **מכלול השיקולים** בטרם גזר את עונשה של המערערת, כפי שהוא נדרש בהתאם לסעיף 11.11 לתקנון. לא

מצאנו פגם או טעות בפסק הדין, ולא מצאנו הצדקה להתערב או לשנות את גזר הדין. בהתחשב בעבירה בה הורשעה המערערת, ובהינתן מכלול הנסיבות האישיות שלה, אנו סבורים כי העונש שגזר עליה בית הדין קמא הוא עונש הולם, ואולי אף מקל.

24. סיכומי של דבר, החלטנו ברוב קולות (השופטים פרופ"א מרים ארז ומר דניאל אוחנה) לדחות את הערעור, ולהותיר על כנם את ההרשעה והעונש שנגזרו ע"י בית הדין קמא.

25. בדעת מיעוט, השופט פרופ' אנדרו לוי, סבר כי יש לזכות את המערערת מחמת הספק.

26. **הערעור נדחה.** המערערת תשלם את שעות העבודה לתועלת הציבור בטכניון, אשר גזר עליה בית הדין קמא (ראו סעיף 2 לעיל), עד לתאריך **31.8.2025**.

מר דניאל אוחנה

פרופ' אנדרו לוי

פרופ"א מרים ארז

